



עיצוב ייחודי  
להדפסה חסכונית  
מומלץ להדפיס  
ולחלק בעבודה ובקהילה

# כל המשפחה מחוברת סביב הדף של אבא

מסרים מהדף היומי / גליון מס' 81 / פרשת וישלח תשפ"ד

מחפש שיעור או חברותא מתאימה?  
מעוניין להתחבר לקהילה בסביבה שלך?  
לברור רכז 'חלקי בקהילתי' באזורך:  
052-7600080

## סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דף ל'.

"האי מאן דבעי למהוי חסידא, לקיים מילי דנזיקין"

מהדרגות הנשגבות בעבודת ה' היא ה'חסידות', בפרקי הספר 'מסילת ישרים' מופיעה היא כאחת מדרגות השיא שאליהן יכול בן אנוש להעפיל. בגמרא השבוע מגלה לנו רב יהודה את הדרך להשיגה, הרוצה להיות חסיד - הוא אומר - יזהר שלא לגרום בשום אופן נזק לחברו

זהו?, אכן, זהו! "המדרגה הגבוהה ביותר שיכול האדם להשיג, היא לעבור שבועים שנה בלי לגרום צער למישהו..." - היה אומר החזון איש

מגדולי התורה בדור האחרון היה רבי חיים ברים. בין יתר תחנות חייו שימש כאחד מרבני ישיבת סלבודקה, באחד הימים ראהו בחור כשהוא נתון בסערת נפש; "מה שלום הרב?" - התעניין הבחור, ורבי חיים השיב בשאלה מפתיעה: "שמא תוכל לברר בעבורי כיצד משיגים עבודה כמחלק עיתונים...". הבחור הנדהם החל ברצינות לחשוש לשלומו: "הרב? מחלק עיתונים???" "אכן" השיב רבי חיים בכאב, "היום בבוקר שוחח עמי בחור על הסוגיא והשמיע סברא משונה, מבלי משים הנפתי ידי בביתול, והבחור נפגע, חושבני שעדיף שאשמש כמחלק עיתונים. מחלק העיתונים עובד לפנות בוקר ואינו נפגש עם איש, וכך גם אינו פוגע באיש. זוהי עבודה מצוינת עבורי, עבודה בה לא אכשל בפגיעה בבן אנוש..." סיים

איך זה קשור אלינו?

אם נשים לנגד עינינו, כמטרה מרכזית בחיינו, את הרצון לא לפגוע בזולת כמלוא נימה, נוכל לדעת שאנו בדרך הנכונה - דרך החסידות

## יום שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף כ"ז:

"אין הולכין בממון אחר הרוב"

בגמרתנו השבוע מוצאים את הכלל "אין הולכין בממון אחר הרוב". הפירוש ידוע; הסתברות המסתמכת 'על פי רוב', אינה יכולה להוציא כסף מיד אדם המוחזק בו. ללא ראייה מוכחת - הכסף יישאר בידי המוחזק!

חסידים כדרכם אמרו זאת במנגינה אחרת: אין הולכין בממון אחר הרוב - הסוגדים לממון ומוכרים לו את נשמתם והוייתם, על האדם לזכור שהממון אינו אלא אמצעי לקיום דברים טובים, הוא אינו מטרה לכשעצמה

רבי אלחנן וסרמן נדד לאמריקה להתרים עבור ישיבתו. במהלך מסעו שמע על ידידו מנוער שמנהל מתפרה מצליחה, ולדאבון לב עזב את היהדות, הוא נכנס לבקרו. הידיד שהתרגש לראותו שאלו לסיבת בואו לאמריקה, רבי אלחנן הסביר ב'תמימות': "פשוט, נודע לי כי במתפרתך נמכרים כפתורים יפהפיים, וכיון שרצוני לתפור כאלו על מעילי, נדדתי עד לכאן"; "אתה בוודאי מתלוצץ" - הגיב הידיד, "מרחק כה עצום נסעת, חצית את האוקיינוס, רק בשביל לתפור כפתורים? הייתכן?"; "וכי לא ייתכן???" - תהה רבי אלחנן בכאב, "זוהי שנשמתך נדדה מתחת כיסא הכבוד אל הארץ - מרחק גדול פי כמה - רק בשביל 'לתפור כפתורים', זה כן ייתכן???" האיש נדהם מעוצמת המסר, ההחליט לשנות את דרכיו

איך זה קשור אלינו?

אחרי שהבנו זאת, בוודאי לא נרדוף אחר הכסף, בוודאי לא על חשבון המטרה העיקרית והנצחית בשלה באנו לעולם - עבודת ה'!

## ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף כ"ד.

"ריחק נגיחותיו חייב קירב נגיחותיו לא כל שכן?"

שור שנוגח שלוש פעמים הופך ל'מועד'. מכאן ואילך בעלי צריך לשומרו יותר, ואם הוא יזיק יהיה עליו לשלם את מלוא הנזק. גמרתנו השבוע מביאה מחלוקת תנאים בעניין; לדעת רבי מאיר שור נעשה 'מועד' מיד לאחר שנגח שלוש פעמים, ואולם לרבי יהודה אינו נעשה מועד רק אם שלוש הפעמים התרחשו במשך שלושה ימים נפרדים

מעשה ועוד מעשה הופכים ל'הרגל', שהוא, כמאמר החכם, "על כל דבר שלטון". בכוח ההרגל נוכל לרכוש לעצמינו סדר יום והנהגות רצויות, אשר יתפכו להיות חלק מחיינו, ובשום אופן לא יכבידו עלינו

תומר לא היה מרוצה, הוא שכב על המזון החדש והתהפך מצד לצד; "החברה הבטיחה הרים וגבעות, נוחות מקסימלית, שינה רצופה... ושום דבר מאלו אינו נכון..." - התלונן. למחרת חייג בזעם לשירות הלקוחות. הפקיד, שלמד פרק ביחסי צבור, השתתף בצערו והבטיח שיחזרו אליו בתוך שבועיים. כעבור שבועיים בדיוק הוא חזר לתומר, אך זה לא זכר במה מדובר: "להחזיר את המזון? מה פתאום! איני יכול לישון על מזון אחר..."

איך זה קשור אלינו?

הרגלים-טובים בתחילתם, אינם בהכרח נוחים, לפעמים הם אפילו מכבידים. אם נתעקש לדבוק בהם, נגלה לבסוף שאינם יכולים בלעדיהם, ולומדי הדף היומי יוכיחו..